

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/267/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217474
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612217474.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17.02.2014 č.k. 2C/112/2012-61 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 09.10.2012 spojil na spoločné konanie konania o nárokoch žalobcu voči žalovanému vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/112/2012, 2C/318/2012, 2C/280/2012, 2C/328/2012, 2C/128/2012, 2C/219/2012, 2C/275/2012, 2C/273/2012, 2C/292/2012, 2C/169/2012, 2C/133/2012, 2C/154/2012, 2C/189/2012, 2C/291/2012, 2C/117/2012, 2C/201/2012, 2C/235/2012, 2C/225/2012, 2C/149/2012, 2C/236/2012, 2C/244/2012, 2C/193/2012, 2C/163/2012, 2C/293/2012, 2C/305/2012 s tým, že konanie bude vedené pod sp.zn. 2C/112/2012. K spojeniu vecí došlo z dôvodu hospodárnosti konania v zmysle ust. § 112 ods. 1 O.s.p..

Spis bol predložený Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o návrhu na vylúčenie sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.10.2012 sp. zn. 11NcC/52/2012 rozhodol, že vo veci konajúca sudkyňa JUDr. X. Y. je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 2C/112/2012 a ostatní sudcovia Okresného súdu Spišská Nová Ves vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, nie sú. Na základe týchto skutočností bola predmetná vec pridelená náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov do senátu JUDr. M. Š..

V priebehu konania vedeného pred súdom prvého stupňa žalobca podal procesný návrh na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude podľa názoru žalobcu zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním vecí.

Súd prvého stupňa s poukazom na § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. zvažil a posúdil dôvody uvedené žalobcom v návrhu na prerušenie konania a dospel k záveru, že tomuto nemožno vyhovieť. Žalobca sa domáha v konaní nároku, ktorý je súd oprávnený riešiť a nedospel k záveru,

že by všeobecný záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Sťažnosť žalobcu, aj keby bola skutočne podaná na Ústavnom súde SR (o čom doteraz súd prvého stupňa dôkaz nemá), nezakladá také konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu.

Nadriadený súd právoplatne rozhodol o vznesenom návrhu žalobcu na vylúčenie sudcov, preto vo veci konajúca sudkyňa je povinná konať bez zbytočných prieťahov. Krajský súd v Košiciach sa podľa názoru súdu prvého stupňa zaoberal všetkými dôvodmi uvedenými žalobcom, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves, vo veci rozhodol a toto rozhodnutie je pre súd a vo veci konajúcu sudkyňu záväzná. Z týchto dôvodov návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b/, písm. c/ a písm. f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že v napadnutom rozhodnutí vôbec nekonkretizoval, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Uvedené rozhodnutie je preto nepreskúmateľné. Zo zásady spravodlivé súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní a to mimo rozumných pochybností. Nie je pravdou, že by žalobca návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami. Žalobca podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Poukázal na iné rozhodnutia krajských súdov, ktoré boli vydané v súlade s právnym názorom vysloveným odvolateľom v odvolaní. Procesný postup, v ktorom o veci účastníka nerozhodol zákonný sudca, resp. súd zriadený v súlade so zákonom je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z článku 48 ods. 1 Ústavy SR a napokon aj s článkom 6 ods. 1 Dohovoru, a rozhodnutie vydané v takomto konaní preto nemôže byť ústavne akceptovateľné (III. ÚS 116/06).

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Žalobca navrhol prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podal sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd z dôvodu, že v konaní vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Uviedol, že rozhodnutie v predmetnej veci závisí od otázky, ktorú nie je možné vyriešiť v tomto konaní, a ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd v prejednávanej veci je rovnakého názoru ako súd prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. z dôvodu podanej

ústavnej sťažnosti žalobcom na ústavnom súde, pretože výsledok konania na ústavnom súde nemôže ovplyvniť toto konanie. Z rovnakých dôvodov neboli dané ani podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Rozhodnutie Ústavného súdu o sťažnosti žalobcu totiž nemá podstatný vplyv a význam pre meritórne rozhodnutie vo veci a nemôže podstatne zmeniť rozhodnutie súdu vo veci samej. Žalobca aj ostatní účastníci konania majú možnosť uplatňovať svoje procesné práva v riadnom konaní podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolaciemu súdu navyiac z jeho činnosti je známe, že Ústavný súd SR vo viacerých svojich uzneseniach obdobné sťažnosti v skutkovo rovnakých veciach odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že sťažovateľ (v našom prípade žalobca) sa v ďalšom konaní o merite veci pred všeobecnými súdmi môže domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolaniami proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, preto nie je daná právomoc ústavného súdu o týchto sťažnostiach rozhodnúť (uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 521/2013-10 zo dňa 22. augusta 2013, uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 518/2013 - 10 zo dňa 22. augusta 2013 a iné).

V prejednávanej veci preto odvolací súd dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na prerušenie konania. Opačný postup súdu prvého stupňa by za danej situácie bol v rozpore s účelnosťou a hospodárnosťou konania.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.